Dissabte 21 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 25,14-30): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «També és, doncs, com un home que, a punt de marxar a terres llunyanes, cridà els seus servidors i els confià els seus béns. I a un li donà cinc talents, a un altre dos, a un altre un: a cadascun segons la seva capacitat; i marxà. De seguida, el qui havia rebut cinc talents se n'anà i negocià amb ells, i en guanyà altres cinc. D'igual manera, el qui n'havia rebut dos en guanyà altres dos. Però el qui n'havia rebut un se n'anà a excavar en la terra i hi amagà el diner del seu senyor.

»I després de molt de temps ve el senyor d'aquells servidors i passa comptes amb ells. I acostant-se el qui havia rebut cinc talents, en presentà altres cinc, dient: 'Senyor, cinc talents m'has donat, mira, n'he guanyat altres cinc'. Li diu el seu senyor: 'Bé, servidor bo i fidel! Com que has estat fidel en allò que és poc, et posaré sobre allò que és molt: entra en el goig del teu senyor'. S'acosta també el qui havia rebut dos talents, i diu: 'Senyor, dos talents m'has donat. Mira, n'he guanyat altres dos'. Li diu el seu senyor: 'Bé, servidor bo i fidel! Com que has estat fidel en allò que és poc, et posaré sobre allò que és molt: entra en el goig del teu senyor'.

»Acostant-se també el qui havia rebut un talent, diu: 'Senyor, sabia que ets home dur, que segues on no has sembrat, i aplegues on no has escampat; i de por vaig anar a amagar el teu talent a terra. Aquí tens el que és teu'. I el senyor, responent-li, digué: 'Servidor dolent i peresós! ¿Sabies que sego on no he sembrat i aplego on no he escampat? Convenia, doncs, que confiessis els meus diners als banquers, i en venir jo hauria rebut el que és meu amb els interessos. Preneu-li, doncs, el talent i doneu-lo al qui té els deu talents. Perquè a tot el qui té se li donarà i abundarà; però a aquell que no té, fins i tot allò que té li serà pres. I al servidor inútil llanceu-lo a les tenebres exteriors: allí serà el plor i el cruixir de dents'».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Un home que, a punt de marxar a terres llunyanes, cridà els seus servidors i els confià els seus béns»

Mn. Albert SOLS i Lúcia

(Barcelona, Espanya)

Avui, contemplem la paràbola dels talents. En Jesús apreciem com un moment de canvi d'estil en el seu missatge: l'anunci del Regne ja no es limita tant a senyalar la seva proximitat com a la descripció del seu contingut mitjançant narracions: és l'hora de les paràboles!

Un gran home decideix emprendre un llarg viatge, i confia tot el patrimoni als seus servents. Podia haver-lo distribuït en parts iguals, però no ho feu així. Donà a cada un segons llur capacitat (cinc, dos i un talents). Amb aquells diners podia cada servent capitalitzar l'inici d'un bon negoci. Els dos primers es llençaren a l'administració dels dipòsits, però el tercer —per por o per peresa— preferí guardar-lo bo i eludint tota inversió: es tancà en la comoditat de la seva pobresa.

El senyor tornà i... exigí la rendició de comptes. Premià la valentia dels dos primers, que duplicaren el dipòsit confiat. El tracte amb el criat “prudent” fou molt distint.

Dos mil anys després, el missatge de la paràbola segueix tenint una gran actualitat. Les modernes democràcies caminen envers una progressiva separació entre Església i els Estats. Això no és dolent, tot el contrari. Amb tot, aquesta mentalitat global i progressiva amaga un efecte secundari, perillós per als cristians: esdevenir la imatge viva d'aquell tercer criat a qui l'amo (figura bíblica de Déu Pare) reprotxà amb gran severitat. Sense malícia, per pura comoditat o per por, tenim el perill d'amagar i reduir la fe cristiana a l'entorn privat de família i amics íntims. L'Evangeli no pot restar en una lectura i estèril contemplació. Hem d'administrar amb valentia i risc la nostra vocació cristiana en el propi ambient social i professional, tot proclamant la figura del Crist amb les paraules i el testimoni.

Comenta sant Agustí: «Aquells qui prediquem la paraula de Déu als pobles no estem tan allunyats de la condició humana i de la reflexió recolzada en la fe que no advertim els nostres perills. Però ens consola el que, on és el nostre perill per causa del ministeri, allí tenim l'ajut de les vostres oracions».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «És més preciós davant de Déu i de l’ànima una mica d’aquest pur amor, i més profit fa a l’Església, encara que sembla que no hi fa res, fa més que totes les altres obres juntes» (Sant Joan de la Creu)

- «El Senyor no dóna a tots les mateixes coses i de la mateixa manera: ens coneix personalment i ens confia allò que és just per a nosaltres; però en tots col·loca la mateixa immensa confiança. No el defraudem!» (Francesc)

- «Aquestes diferències pertanyen al pla de Déu, que vol que l'un rebi de l'altre allò que necessita, i que els qui disposen de "talents" particulars en comuniquin els beneficis als qui en tenen necessitat (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.937)